

مَٺوچَار ڪَٺِي مَٺَرَام



سَا تَٺَل مِي تِلَٺِي



آلن بایاش

Three Golden Hairs

A king, who has lost his way to his palace, is spending the night in the hut of the forest warden. There he hears from the angels standing by the door that the son, newly born to the forest warden, will one day marry the king's daughter. The King tries to somehow kill the boy but is not successful. The boy marries the King's daughter with the aid of the angels who have been protecting him and then starts a journey upon the King's request to bring him three golden hairs of the Lady Sun. He returns home successfully with a lot of gifts he had received from the people through his journey due to the good services he had rendered to them. The King is tempted and starts a journey himself to get all the good things his neighbors have. He never returns.

سأ تآل می تلای



مأنوچار كای مآرام
لرنین ف لوری
سایدا شاهفردی





Three Golden Hairs

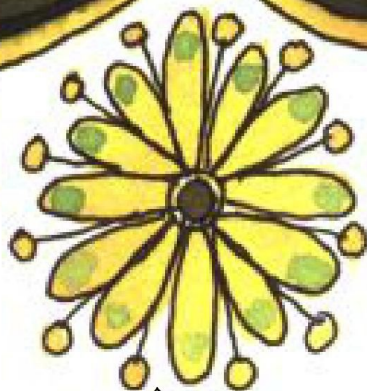
ISBN 964 - 5511 - 99 - 2

Author: **Manuchehr Kaymaram**

Translator: **Manuchehr Kaymaram**

Illustrator: **Alain Bailhache**

All rights are reserved for the publisher



رۆزی بی رۆزگاری بی. د زمونیا قائیم پاتشایی زنایی می کرد
کا هیچ کاری ف جوز شکار ناشت. یا گل د دوم اشکارایقا رأت
کا را و هومرایا نا د جانگال گوم کرد. هارچی ایلا اوڤلا منای کرد
فايدا ناشت. هافا ری ف تاریکی میرأت. پاتشا زالاش میرأت کا د
تاریکی خوش اشکار جونفريا جانگال بوئا. د دیر فريسکا روشنایی
کام رانگی نا دی. ف لا نور رأت. یا هونا کوچ و قائیمی بی. دیار
بی آیما کام دراماد و فاقیری اوچا زنایی میکردن. پاتشا پرتالیا
اشکارچیا د فرش بی و آشناختا می بی. دار زا. دانگ زائیف
پیایی د مین فریسا
دار فازا-



پاتشا دَر نأ دۆلك دأ. دَر فا دأنگ هوشگی ری قاو لرس. دأنگ قیرأ زنی اشنأفتأ می بی

پیایی هراسون اوما فَر پاتشا فا پریشونی گوت

رأ نأ گوم کردمأ. مؤثأ مأ نأ تا جأدأ اُسلی رَادمونی بأكی؟ پاداش خویی فتو مائم

پیا جوئاو دأ

می تونم کوماکت بأكم قلی ایسأ نأ

سی چی؟

دأنگ قیرأ زانها می شنویی؟

ناراهاتیش چینأ؟

هیچ بایاد باچأ بیارأ ف دیر. می تونم تأنگیا بالمش

أ ، می فأمم. قلی ما هأم می تونم شو نأ تأنگیا مین جانگال بأمونم

دورسأ، شما می تونیت او لا هوش، فارو تایلأ اُسبیا ری پیشیا پالآمار بیاریتسو شوُسو شما

نأ ف ماقسأد تو رَادمونی میکم. بیاییت فا نور شأم شما نأ تا امار بؤرم

پاتشا هؤکارأ نای تباقأ فارو تایلأ ری پیشیا بوهوفتأ. خاوئش هؤئرد، ناراهات بی. تا شوُسو

ای پآلی ف او پآلی بی و پل اوئرد. دوجا شو، پاتشا هنی ف خقار بی کأ دأنگ گریفأ باچا

نأ اشنأف. فأمس زان اوئس باچأ نأ اوئردأ ف دیر. کامی دماثر دأنگ چان زان نأ اشنأفت

کونجکاف بی. د سیلا دَر اُشکسأ امار سأل دَر کرد. فا بلاجی فرأ سا دایا نأ دی کأ پرتالیا

اُسبی تمیس و رأنگینی کردنی د فَر





ڦنو هار كوم شام روقشنا بلنگي ف داسشو

بي، دورهالورا هيسايا بيئن و باچا مين

هالورا نا سائل ميكردن. سر و قاز فنو هيچ

بروتاري يي فا هونا جانگالبون فاقير ناشت

پاتشا سكوت و تانگيائي شو دانگ ڦنو نا

اشنافت خو گوش دا بينم چي مؤنان. ياكى

د زانگال كا جفوتر بي گوت

كور نازاري نا، هاف كا دما ف دير

اومايئن د نامات دا داشتن

مائروم بي. يسا

اتانگيا و بي دا چا روزگاري

.بادا ميكأ

دايا سائي فش كرد و گوت



سی ای باچا هیچ نگارون نۆ، ارچا خاتاریا فرأ د نوئا دارا، قلی عومرش ها ف دۇنیا
 :ایما سا نأفار او نا ف باچاقانایی قبول می کیم .دایا کلکشأ نیا ری تۆل باچا و گوت .
 راهات بوهوفت تۆ یا رۆ فا دوخدر پاتشا دوئات می کی.اوسا سأل اُهمینون باخشی ف
 دۆ زان فاردش کرد و گوت: رَامو خیالتو راهات بۆئا.فَنو سا پری بیئن کا شامیا نا کۆر
 کردنؤ غاقشو زأ. پاتشا فرأ نگارون بی. تا شؤسؤ خاوئش نؤئرد. فا خوش گوت : مَالم
 نوئابینی فَنو فاقائات پادا باکا! شؤسؤ کا بی، پاتشا ف دینن جانگالبون رأت کا فا
 دارمانایی باچاش د باغلش بی و نوئنس چی باکا. ناگریف کورم تۆ بایاد دونسویی
 :کا دات روتأ تا فریشتایا. پاتشا نزیک بی فش و فا مائربونی گوت
 نگارون نۆ، ما ایم پیلداری هیسم، سی کورت پرأستار میرم و گأپش میکم جۆر
 .باچا خوم
 جانگالبون کا می تونس ف تانگیایی د باچا پرأستاری باکا، ف ناچار قبول کرد و
 :گوت

خدا ف شما عاقاز بائا و د زنایتو خار باینیت

.دما فا پاتشا نا رآدمونی کرد کا ف قاسر گلارأ





هأ يآ كا پاتشا اوما مين قاسر فش خفآر دان كا شو نوئا

زيناش دوخدرى اوئردآ ف دير. پاتشا فا اشنافتن اى خفآر افآل

هافاس كرد، فلى دوئرا زالاش رآت كا نوئابىنى او سا پرى عامالى

بوئا. ف ديئن هومسرش رآت، او نا نافازش كرد، دوخدر رانگيئن و

:كوچكش نا گرت باغال و ماچش كر، و دما فا زير لو گوت

عروساك رانگيئم، ما مالم نوئابىنى او زانگال آياندآ تو نا خراو

باكا. پاتشا ياكى د سوناركاريا مؤرد ائمينونش نا ائزار كرد، نشونى

جانگالبون نا فش دا و گوت: مارى د جانگالبون باچا كورش نا

مايرى، و بى يآ كا كاسى بافاما او نا د گلال غارق ميكي. اى راز

.نا بايد سى هاميشا تا خوت بالى

سوناركار ف هونا جانگالبون رآت. باچا نا فا هالورا تائفيل گرت و

رآت رى پول گاپ گلال. خو ايلا او لا نا سآل كرد و سى

،يا كا كسى نا او نزىكيا ناى

.يوئش هالورا نا فا باچا فان د مين گلال و زل دير بى





فلى قسمات يا ناي كا باچا مين لافاو گلال غارق بوئا. تول نوشت او نا مين هالورا
ري لافاو آو نوئا بورد و ف نوختا راسنى كا يا مايي گير لا گلال تور مايي گيري خوشا
تامير ميكرد. مايي گير هالورا نا ري آو دي، د آو گرتش و اوئردش ف دار. تياش ف باچا
اوختا كا فا لوخانا شيريني مين هالورا هوفتيا بي. باچا نا بورد ف هونا، فا خوشالي هنا
زيناش كرد و گوت

بيا عزيزم، دا شكايات ناكو كا سي چي باچا ناريم. خودا اي كور كاكول زاري نا سي ايما
كل كردا. او نا د آو گلال گرما

زان مايي گير فا هافاس فرا باچا نا گرت باغال، و ماچش كرد

زان و پيا نوم كور نا خوداداد نيان

ساليا گوئارس. يا رۆز گارم توئسون، دوئرتا پاتشا ف دؤم شكار، د دير اوفتا. پاتشا كا د تشنایی
تاقت د سرش رأتي، قار هونا مايي گير هيسا، د است اوما هار، دار زا و گوت: تشناما، كامی آو
با قم.

مايي گير هنا کرد

خوداداد، سی لؤ تشنا ای سوئار آو هؤنک بیار

خوداداد كا جقون برازآندا بی، يا جوم آو هؤنک اوئرد. پاتشا جوم آو هؤنک نا غور کرد و سائي د

:خوداداد کرد. و د ریش اُسبی مايي گير پورسی

جقون برازآندا ئا، ها ای يا باچا نا داری؟

ا. ای ياکي نا هام خدا ف ايما هديا کردا. ف خاتر يا نوم شا خوداداد نيایيما

پاتشا خانس و گوت

.كول باچال ف هاشت خدا میان ف دير

ا. قلی خوداداد يا هديا ئا. او نا د گلال گرما

:پاتشا فا بلاجي پورسی

گلال؟ چان سال داشت؟

.يا باچا بی، د هالورا

:مايي گير مآتل نا تآریف کرد. پاتشا پاریشون بی. رانگ د ریش پرس. رأت د فکر و فا خوش گوت

:يا ها او باچا جانگالبون ا". مايي گير پاریشونی هال او نا فامس و پورسی "

ناراهتی؟ د چی؟

ا. آزا بایاد يا پاغوم سی هومسرم كل باکم. آیا کور شما پاغوم منا مؤرا؟ پاداش خویی دارا

خودداد گوت

نیازی ف پاداش نی

مائونم جفون

پاتشا د هورجین چارمی آسبش قلام و کاغزی اوئرد ف دار، ری بآردی نشس و نؤشت: " هومسرم عزیزم جفونی کا ای نوماً نا اوئردا، دآسگیر کو. دآسدور با او نا مائرمونا باکوشان. او دوشمن ایمانا. فآختی اومام ف قآسر، بایاد دآسدور اجرا بیوتا." پاتشا کاغز نا ئو کرد، د قال چارمی پیچان، فا نا باست و مور زا فش و دآش ف خودداد و یوناش گوت یا نا بور ف قآسر پاتشا. مور ما نا ف نگابون نشون با. تونا تا هومسرم رادمونی میکان خودداد نوماً سارباستا نا گرت و زل اوفتا ف را. د گلال گونارس تا ف جانگال رآسی. مین جانگال را نا گوم کرد. فائون مانی کا پری سامان دی. ف خیال یا کا پری یا جانگالبون آ، رات فار، سلام کرد

و گوت:

را نا گوم کردمآ مؤتا کوماکم باکیت

پری فا مائربونی پورسی

کوجا ها رویی؟

ف قآسر پاتشا

را دیری ها د فآرت کورم. شو جانگال خاتارناک آ

چارا تر نارم

چارا داری. امشو نا د هونا ما بامون و شوسو بؤفت ف را

خودداد فا ادآب و مائربونی گوت

د لؤفت مائونم

پری خوداداد نا بُورد ف هونا و شوم دا فاش. قاختی خوداداد خاوئش بُورد، دافانایا جام بین، نوماً نا د مین مین باستا مؤر بیا دروئردن و نوشتنا نا آلت کردن: " هَامسر عزیزم، جفونی کا ای نوماً نا اوئردا، شایشتا هومسری دوخترمون هی، آزا تارتیب دوئآت شو نا با. یا یا داسدور ا". دما تر نوماً نا نیان سار جاش. خوداداد شو سو زی فرجمس و فرار زور راسس ف قاسر. ملاکا باستا نا گرت، مؤرش شا ف دقات ساَل کرد، نوماً نا فازکرد و فان. امزا پاتشا و تورھیل او نا اشناخت. خوداداد نا جفونی برازاندا دی. هنا کرد ف دوخدرش دوخدر فا دین خوداداد پیشنهاد بوئا نا فا رزایآت قبول کرد. آزا نزیکیا جام بین و فنو نا ف عاقد یا کتری . دروئردن. هنی شو نای کا پاتشا گل اوئرد ف قاسر. روخفان نا کا اشناف، لیثا بی. رات گیژ هومسرش و فا غار پورسی

یا چا کاری بی کا کردی؟

زان فا سادایی جوئاو دا

.سارفارم، تبق داسدور شما د نوماً کل بیا کنش کردم

پاتشا نوماً نا گرت . تورھیل و امزا و مؤر خوش بی، فلی موزو نوماً آلت بی. ف فگر او فتا کا فا پیشنهادی

:انجوم ناینی دوما موزاهم نا د مل بونا. خوداداد نا هنا کرد و گوت

،سی یا کا سابت باکی شایستایی هومسری دوخدر ما نا داری، بایاد رویی و منای باکی، تا دوخدر زارین گیس

.باچا سالهاردترین کانو دنیا نا پادا باکی

خوداداد ف ناچار را سافار د قار گرت. روزیا د را بی و شویا چان ساتی می هوفتی. مؤقا کا خاوئش سنگین

.می بی پریا او نا ف سار رای بی کا بایاد میرآت می نیان





خودداد اوفا رأت تا رأس ف دأریا. لا باندأر، قایقرونی ری قایق گاپی هیسایا بی، خودداد سلام کرد

سلام جقون، کوجا ماری؟ خار بوئا

مارم تا سالهاردترین کانون ری زمین نا پادا باکم. تیایا افسوردا قایقرون برچاشو اوما و فا هافاس گوت

بیس سال ا مین ای قایق اسیر بیمأ. آرزو دارم د شار ای قایق رها بوئم و ف هونام روئم. فاختی او کانون

نا پادا کردی، چارأ کار منأ هام دش باپورس

قؤل مائم ای کار نا باکم

قایقرون خودداد نا سوئار کرد و بورد ف او لا دأریا

خودداد رأت و رأت تا ف شائری رأسی. ریش اسی بی تانگیا نشسا بی. خودداد رأت تاش و سلام کرد

سلام کورم، سافار ف خار، کوجا ماری؟

منای سالهاردترین کانون جهون میکم، فلی شما سی چی ایقدر افسوردا هیسیت؟

ریش اسی بازو خودداد نا گرت و گوت

بیا رام تا هاکم شائر تا موشگل ایما نا بوئا

هاکم فاختی د ماقساد سافار خودداد فاراسنیأ بی، گوت

میتونم سی نجات ماردم شائر خاھشی دت باکنم؟

بفارماييد، هار چی بوئا انجوم مائم

ایما داری داشتیم کا میفا فا پیریا نا جقون و آزمان میکرد. بیس سال ا کا دار میفا نمائا. د او کانون باپورس

چی باکیم تا دار دوئرتا ف بار باشینا

خودداد قؤل دا و هاکم سیش پیروزی آرزو کرد

